

Rämäpääkuskimme tuulettavat matkan etenemistä.

Rämäpäät maailman vaarallisimmalla tiellä

12.5.2026 6.00

Kun maailman vaarallisin tie La Pazin liepeillä toimi vielä autotienä, siltä putosi rotkoon keskimäärin 26 ajoneuvoa vuosittain. Tänään tien pyörällä ajaminen on yksi Bolivian suosituimmista aktiviteeteista.

Teksti ja kuvat: LOTTA KVIST

Seikkailuyrityksen auto noutaa minut aamukuudelta hostelliilta. Toimistolla tsekataan mukaan ilmoittautuneet ja monikymmenpäinen, nuorehko juokkomme saa varusteensa. Vuoristopyörät on kiinnitetty autojen katoille.

Kun saavumme La Cumbreen, on vuoren huipulla lunta. Laskeudumme vuoristotietä 4500 metrin korkeuteen, sillä lumiselta tieltä ei ole hyvä aloittaa neljän tunnin koitosta.

Hector-oppaamme antaa kultaiset ohjeet, joita noudattamalla vältetään vaaratilanteet. Käsijarruilta ei saa irrottaa otetta, opasta ei saa ohittaa ja hänen käsimerkkejään on seurattava. Edellä pyöräilevään tulee pitää viiden metrin turvaväli, on pysyttävä tien oikeassa laidassa eikä saa ajaa rinnakkain. Meitä neuvotaan myös tarkkailemaan, onko tiellä holtittomia autoilijoita, lapsia tai eläimiä. Kameraa ei kannata ottaa mukaan, sillä se saattaa kastua tai tipahtaa hurjassa menossa. Oppaat taltioivat seikkailun valokuvin ja videoin.

Hector esittelee oppaat, joiden on määrä laskea mukanamme ja huolehtia meistä. Autot ajavat koko matkan mukanamme ja noukkivat uupuneen tai loukkaantuneen pyöräilijän tarpeen tullen kyytiin.

Vain yksi mies lisäksi on valinnut edullisemmän pyörän, joka on jousitettu vain edestä. Toivon, etten tule katumaan pyörävalintaani.

**Let's do it, Hector komentaa.
Tartumme pyörän sarviin
ja aloitamme
yhteensä 64 kilometrin
taipaleen asfaltoidulta autotieltä.**

Märkä asfaltti tekee pyöräilystä vaarallista, etenkin vauhdin kasvaessa. Jarrutan koko ajan tasaisesti molemmin käsin estääkseni pyörän kiihtymästä liikaa.

Huristelen alas autotietä sateen piiskatessa. Tien vieressä mutkan takana kohisee vesiputous. Kun vauhtini on saavuttanut huippunsa, noin 60 kilometriä tunnissa, alkaa hieman hirvittää. Jos ajaisin pieneenkin kiveen, voisin kaatua eikä siitä syntyisi kaunista jälkeä. Minua suojaavat vain kurakeliin sopivat housut, villapaita ja firmalta saamani oranssi liivi, liskon nahkaa jäljittelevät käsineet ja jämäkkä kypärä. Säästä johtuen olisin iloinen, jos varustukseen kuuluisi myös suojalasit.

Välitapilla pysähdymme odottamaan jonon häntäpäätä sateen yltyessä kaiken aikaa. Amerikkalainen Larry lainaa kylmästä hytisevälle suomityölle sadetakin, sillä olen varustautunut vain villapaidalla. Onneksi saamme välipalaa, jottei ajaminen vaikeudu ainakaan alhaisen verensokerin vuoksi.

Maksettuaamme 2,5 euroa kuolleen tien sisäänpääsymaksuna, hyppäämme autoihin ja köryttelemme vuotta alas varsinaisen koitoksen lähtöpisteeseen. Ilma lämpenee eikä minua enää palele läpimäristä vaatteista huolimatta.

Hector antaa viime hetken ohjeistukset ja lähdemme taas taittamaan matkaa jonossa. Mietin ihaillessani ympärilläni levittäytyvää viidakkoa, etten ole koskaan nähnyt yhtä upeaa maisemaa. Ohittajia ei näy ja saan taivaltaa ylhäisessä yksinäisyydessäni. En anna kuitenkaan katseeni harhailla liian kauan, sillä minun on keskityttävä isompien kivien väistelyyn ja vain 3,2 metriä leveällä tiellä pysymiseen. En uskalla ajatella, mitä tapahtuisi, jos otteeni jarruilta lipeäisi lähellä tien reunaa.

**Jotta pysyy tiellä,
saa todella tehdä töitä,
sillä meno on
kovin tärkeää.**

Onneksi jarrut ovat luotettavat. Paras tapa ajaa on seisaaltaan toinen kankku pyörän satulaan koskien ja toinen poljin alhaalla.

Reitti viettää lähes koko ajan alas. Ajoittain on tasaisempia pätkiä, joiden aikana satulassa voi istua ja polkea eteenpäin vastuksetonta pyörää. Matkan varrella on pieniä vesiputouksia, jotka on ohitettava pyörää taluttaen. Virta on niin voimakas, että pelkään sen tempaisevan minut mukanaan rotkoon, mutta selviänkin pyörineni mukulapohjaisen joen yli.

Etapin loppupätkällä epäilen olevani joukon viimeinen, sillä muita ei ole näkynyt aikoihin. Hikoilen polkiessani nousevaa, mutaista osuutta.

Yolosaan, 1295 metrin korkeuteen saavuttuani, olo on helpottunut. Olen selviytynyt koitoksesta ehjin nahoin! Oloni on onnellinen, kun pääsen lepuuttamaan käsiä ja kuoriutumaan kuraisista vaatteista. Kiitän vakaita käsiäni, nopeita hoksottimiani ja harkitsevaa mieltäni, joka ei sallinut minun sortua uhkarohkeaan kaahaamiseen. Olen vakuuttunut, ettei kuka tahansa selviäisi tiestä ajamalla, vaaditaan hyvää peruskuntoa. Aiempaa kokemusta vuoristopyöräilystä ei tarvita, ripaus rohkeutta kylläkin.

Saan *Death-Road Survivor*, kuolleen tien selviytyjä -paidan ja muisteltavaksi hurjan kokemuksen, joka saa adrenaliinin virtaamaan vielä tasaisella maallakin.

VINKIT

* Älä valitse halvimpia seikkailufirmoja.

* Vuoristopyöräilyyn kannattaa satsata ja täysjousitettu pyörä on suositeltava vaihtoehto.

* Yrityksiä, joiden hintataso on 34-72 euroa:

Välillä voi joutua suihkuun.

Toisinaan pyöräilijän on vaikea nähdä eteensä.

<http://www.madness-bolivia.com/>
<http://www.vertigobiking.com/>
<http://www.gravitybolivia.com/>
<http://www.prodownhill.com/>

Retki sisältää kuljetukset majapaikasta, leuan suojaavan kypärän, liivin tai takin, housut, käsineet, t-paidan, kielitaitoiset oppaat, aterian, välipaloja sekä cd:n kuvia ja videoita reitin varrelta.

KIITÄMME

- o Adrenaliinipuuskasta
- o Mahtavia maisemia
- o Ammattitaitoisia oppaita

MOITIMME:

- o Puutteellisia varusteita
- o Surkeaa säätä

FAKTAT BOLIVIA

Valtiomuoto: Tasavalta

Pääkaupunki: Sucre (perustuslaillinen), La Paz (hallinnollinen). La Paz sijaitsee 3250-4100 metriä merenpinnan yläpuolella La Paz -joen varrella 68 kilometriä Titicaca-järvestä koilliseen.

Pinta-ala: 1 098 580 km²

Asukasluku: 9,8 miljoonaa

Kielet: Pääkieli espanja

Valutta: 1 boliviano, BOB= noin 0,1 €, 1 €=noin 9,86 BOB

Rajanaapurit: Argentiina, Chile, Peru, Brasilia ja Paraguay

Edulliset lennot: www.ebookers.fi ja www.vertaa.fi

Kuollut tie kiemurtelee viidakkoisissa vuoristomaisemissa.

Jengimme on valmiina koitokseen.

Ajan keskittyminen ei saa herpaantua tärisevässä menossa.

On turvallisinta pysytellä kapean tien oikeassa laidassa.